

Før jordpåkastinga

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Etter jordpåkastinga

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Takk til alle som er med oss i dag.

Forrettande prest – Michal Møgster
Orgel – Øystein Steinsland
Solosang – Vivian Steinsland

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

Teatergt. 20, 5010 Bergen | Tlf: 55 21 44 50
www.bergenogomegn.no

*Ragna Evelyn (Evy)
Trellevik*

Født: 6. januar 1935
Død: 9. juli 2020

Kausland kyrkje
Torsdag 16. juli 2020

Solosang – God morgen, min kjære

Opningssalme

Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

Solosang – Liten fuggel

Før talen

Deilig er jorden, prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre riker på jorden
går vi til paradiset med sang.

Tider skal komme, tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang.
Aldri forstummer tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den først for markens hyrder.
Skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden, menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født.

Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.

Lat riket ditt koma.

Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,

og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.

Og lat oss ikkje koma i freisting, men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt og makta og æra i all æve.

Amen.

Etter talen

Å nåde underfull og stor
Som fann meg i mi synd!
So arm eg var, men ved Guds ord,
Eg ser som før var blind.

Guds nåde tok den angsten bort
Som synda hadde skapt.
Kor det var sælt, kor det var stort
For meg som var fortapt!

Eg gløymer ei den første gong
Då eg fekk venda om.
Då braut han fram, den nye song,
Då eg til trua kom.

Igjennom farer gjekk min veg.
Gud fridde meg frå deim.
Det nåden var som berga meg,
Og vil meg bera heim.

Om tusen år der frå oss renn,
I lovsong sæl og still,
Me like mange år har enn
Som då vår song tok til!

Solosang – Himmelhøge sti